

[Ebba Strange.]

get i den seneste tid forud for en konkurs. Vi tror, det er med til at forhindre konkurrencer, der er lavet i spekulationsøjemed, og derfor mener vi, at det er en god ændring, der er kommet ind dér.

Men som sagt, lovforslaget egner sig til udvalgsbehandling, og vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Hagen Hagensen (KF):

Også jeg vil ligesom hr. Gudme gerne være med til om ikke at fælde en tåre så at sende en vemodig tanke, fordi vi, når konkursloven bliver lavet om, vel stort set kun mangler at tage fat på skifteloven, der også er fra det forrige århundrede, og når det er sket, har vi kun enkelte bestemmelser fra Danske Lov tilbage af det, vi lærte i vor ungdom, ellers er alt blevet nymodens, og ikke alt det nymodens er måske bedre.

Men der er i hvert fald ikke spor tvivl om, at det er på tide, vi får taget fat på konkursreglerne. Der er nu gået så lang tid, at der er grund til virkelig at se på, om der ikke skal laves om på en del af disse ting.

Vi kan i princippet give tilslutning til det i lovforslaget, der giver en effektivisering og en smidiggørelse af konkursbehandlingen, og som tilsigter en lettere behandling med det formål hurtigere at få afsluttet konkursboer.

Jeg tror, det er en rigtig tanke at give konkursboer mere effektivt og handlekraftigt styre og også friere realisationsformer. Jeg tror, kuratorer vil leve op til dette ansvar, for det bliver et større ansvar for dem, forslagets styrkelse af deres stilling giver.

Det synes også at være et fremskridt, at skifteretterne fremover alene skal være kontrol- og revisionsorganer og i øvrigt tage sig af afgørelse af tvister.

Lovforslaget må, og det er allerede sagt flere gange af andre ordførere, gøres til genstand for en omhyggelig gennemgang i udvalget. Det gælder særlig de juridiske begreber, der er indeholdt i forslaget, og som i nogen grad kan afvige fra det, vi hidtil har arbejdet med.

Jeg skal afstå fra at nævne ret mange særlige forhold og enkeltheder, dog er det naturligt lige at strejfe de tanker, der også er berørt i fremsættelsestalen, om den sociale gældssanering, som vi foreløbig kender fra den rapport, der er kommet fra sydjysk universitetscenter. Men før vi kan tage disse tanker op til overve-

jelse, er det helt klart, at de må gennemarbejdes meget, meget mere, og det vil vel i øvrigt være rimeligt at tage disse tanker op i forbindelse med den mulighed, som justitsministeren nu lader undersøge af en arbejdsgruppe, at en almindelig gældssaneringsordning skal gennemføres.

I den forbindelse kan jeg give tilslutning til de bemærkninger, hr. Gudme gjorde om de regler, der i øjeblikket er indeholdt i retsplejelovens § 681. Når vi ophæver § 680 i retsplejeloven – og det tror jeg er fornuftigt at gøre – så kan der vel også være grund til at tage den anden regel med ind i overvejelserne, og så kommer vi jo umiddelbart her til at strejfe lidt af det forslag, vi drøftede før, og som hr. Tange så gerne vil have igennem, for allerede ved at borttage § 680-reglen i retsplejeloven sker der jo noget på tvangsauktionsområdet hen i retning af, hvad han gerne vil have, med den nye mulighed for realisation under konkurs.

Det forekommer ofte i debatten, at der tages mere hensyn til skyldnere end til dem, der har penge til gode. Der må være en rimelig balance i dette forhold, og det må ikke hælde udpræget til den ene side. Det er noget, vi må have for øje, når vi skal drøfte en almindelig gældssaneringsordning. Der er noget, der hedder omsætningstarv, og den må vi ikke sætte til side. Forholdet kan nemlig let blive det, at man egentlig kommer til at skade dem, man gerne ville gavne, for det er jo problemet, om ikke det ville være ødelæggende for en stor del af den almindelige kredit, hvis man indførte regler, der i for udpræget grad medførte, at man kunne få saneret sin gæld forholdsvis let. Jeg ved godt, at skifteretten skal ind i billedet, men der er alligevel noget, vi skal tage stilling til.

Jeg tror i øvrigt, det ville være klogt, når vi skal i gang med dette, at søge henimod en overvejelse om at få en lettere behandlingsmåde for mindre omfattende boer, også lettere end den, der er indeholdt i forslaget. Det er flere gange nævnt, at der kan være særlige spørgsmål med løntagere, og mig forekommer det ofte urimeligt under den ordning, vi nu har, at der så forholdsvis let kan sættes det store apparatur, som en konkurs er, i gang over for en almindelig lønmodtager for et relativt beskedent skyldbeløb. Der er nogle af mine kolleger, der ikke tager alt for tungt på, hvornår en konkursbegæring skal indgives. Det kunne være, vi kunne finde en eller anden